

MARZIPANE crème

Kaffe, kage
og arbejdsmarked

7 SPØRGSMÅL
TIL ELIN

Kagens magt

Kaffe på
jobbet

og meget
mere...

TEST DIG SELV
Hvilken type
mokkakaffe
er du?

ELIN MARIA BRUUN-NYSTEDT SOLO 12

Forord/ KPs bestyrelse

... og hvorfor nu Solo?

Ud af arbejdet med KP og spring er vokset en stærk lyst til at arbejde videre med nogle af de kunstnere, der er blevet vist her. Derfor har KPs bestyrelse inviteret en tidligere springudstiller til at udfolde et større kunstnerisk projekt på helt egne præmisser - og kaldt det Solo. Som navnet antyder, er det en separatudstilling - og endda med en af de mest lovende kunstnere, der har udstillet på KP og spring.

Med dette initiativ ønsker vi at styrke plejen af det talent, der kommer i søgelyset via KP og spring, og kvalitativt udbygge platformen for nutidig billedkunst.

...

For tre år tilbage gjorde det et stort indtryk at møde en hjemmestrikket elefant drøfte samfundets rollemodeller og forventninger med en hjemmestrikket puddelhund. Det foregik i en videofilm lavet af Elin Maria Bruun-Nystedt, der udstillede på spring09.

På denne baggrund har Elin Maria Bruun-Nystedt fået lov til at give den fuld gas. Denne gang med kagen som ledemotiv. Kendetegnet ved en

udsøgt sans for spændingen mellem nydelse og selvkontrol iscensættes i videoinstallationen "Marcipane crème" en pirrende refleksion over kagens væsen og sågar kagens magt, og det må nok erkendes, at fra nu af har kagen mistet den sidste rest af uskyld.

Med præsentationen af Elin Maria Bruun-Nystedts "Marcipane crème" håber vi, at publikum vil tage det sure med det søde. Selv i eftertankeens lys er kagens univers ganske forførende.

Rigtig god fornøjelse

KPs bestyrelse

(Hvorfor hedder udstillingen MARCIPANE CRÈME? Fordi det på en eller anden måde lyder sådan lidt vådt. Det kunne godt være en betegnelse både på lagkagefyld og en eller anden fancy kaffeblandning lidt ligesom wiener melange. Det lyder også lidt fransk. Jeg vil gerne hermed dedikere i hvert fald dele af denne udstilling til Marie-Antoinette Capet.)

Jeg har brugt mange mange måneder på at tænke intenst over kager. Jeg har også tænkt en del over kaffe – kagens mest trofaste følgesvend. Men på en eller anden måde er kaffe lettere at forstå, den er mere enkel. God kaffe indeholder ligeså mange smagsnuancer som dyr årgangsvin, og kræver præcision og et erfarent håndslag ved tilberedningen. Men den er stadig mindre kompleks end for eksempel en lagkage, mere velkendt. Derfor har jeg koncentreret mig lidt ekstra om kager. Stirret på smukke billeder af frosting og marcipanblomster i en uendelighed, i håb om en pludselig intuitiv åbenbaring om kagens væsen. Bagt kager. Spist kager.

Jeg glæder mig til at dele mine erfaringer.

Elin Maria Bruun-Nystedt, februar 2012, Djurhamn

Vi bliver nødt til at erkende, at vi er magtesløse mod kagen som idé. Vi kommer aldrig til at vinde, ligegyldigt hvor mange slankekure vi går på, eller hvor meget vi prøver at huske på de store CO2 udslip, der er den uundgåelige følge af at producere en vel balanceret sugarpaste. Dette er kagens tidsalder. Overdådigheden. Unytten.

Jeg føler mig efterhånden sikker på, at der findes en lineær sammenhæng mellem kagemængde og samfundsmæssig økonomisk krise. Jo mere krise desto mere kage. I 30-erne var der inflation og børskrak. Dengang nåede den engelske lagkagedekoration sit absolutte højdepunkt i form af Joseph Lambeths teorier og teknikker for sukkersprøjtning. I Sverige blev den såkaldte prinsesselagkage opfundet 1934 af Jenny Åkerström. Grønt marcipanlæg, rød marcipanrose, Sveriges populæreste lagkage nogensinde. Nu, 80 år senere, bliver der spist en stigende mængde prinsesselagkager og verdensøkonomien vakler atter. Flere og flere lærer avanceret dekorations teknik. En god kage er en dyr kage og frem for alt en flot kage, ikke nødvendigvis en kage med den lækreste mulige smag. Selvfølgelig findes der frelste typer, som kun bager økologiske fuldkornskager med ægte rørsukker. Men ligeså mange køber færdige pulverblandinger eller laver nye kager på krummer fra chokolat chips, som de siden dekorerer i timevis.

Jeg har lært, at Marie-Antoinette før den franske revolution sagde noget i stil med 'Har folket ikke noget brød – så lad dem da spise marcipan'. Jo, marcipan – ikke kage. Ingen af delene passer. I virkeligheden sagde hun vist 'brioche'. I virkeligheden sagde hun vist slet ikke noget. Citatet kan

Kagens magt

På plejehjemmene elsker alle kage. De gamle lukker deres rindende øjne og drømmer sig tilbage til tryghed, mens den bløde kagebund smelter mod ganen, uden at de behøver at bruge de udpinte gummer. Lyserød kagecreme mod tandkød der er blåligt af alder. Man får kage på sin fødselsdag. 1 lys for hvert år.

ikke bekræftes som historisk korrekt. Men jeg tror ikke, revolutionen var god for adelens økonomi. Marie-Antoinette: Engang levende. Meget rig. Meget modebevidst. Nu halshugget. Det er kagernes skyld. Og selvfølgelig er Marie-Antoinette udødelig, det ved vi alle sammen. Snup en macaron til hendes ære.

Mærk smørcremen mod ganen. Spinkle chokoladeornamenter knaser under tændernes lette tryk. Kagen er en mulighed for virkelighedsflugt, en hul frelse som dulmer og bedøver med sin alt for hidsige sødme. Men ingen er nogensinde kommet rigtigt til skade ved at få en lagkage tværet i ansigtet.

En TV-profil og feinschmecker fra 70'erne, Karl-Jan, har sagt, at sukker er den småfrække smag. Det er dekadent og syndigt med sukker. Samtidig er kager også barnligt, sagde han i programmet. Kagens natur er at være overdådig. For meget. Ekstravagant og egentlig ikke sund for kroppen, og så skal den som sagt have taget for lang tid at pynte og spejle en kæmpe arbejdsindsats for noget, som hverken kan eller skal bevares, men

bare konsumeres hurtigst muligt. Dermed besidder kagen en modsætningsfuld kombination af pralen med ressourcer og mekanismer omkring trøstespisning.

Spise mange kager og blive tyk og ked af det. Spise endnu flere kager og blive træt og dvask og tyk og ked af det. Spise endnu flere kager osv. Helst mens man drømmer om at være modeltynd.

Der findes en kage til enhver lejlighed, og et lille bagværk er den perfekte værtsgave. Pyntet kan tilpasses modtagerens personlige smag og den aktuelle begivenhed. Det er nærliggende at se dagens kagetrend i relation til det positive fokus, der også er på gammeldags hjemmegående husmødre og ældre damer med såkaldte ben i næsen og kikset tøj. Tanten, for nu at tage den svenske term. Hende er der blevet skrevet mange bøger om. Hun får pludselig lov til at stå for idealer om integritet og ægthed som et modbillede til den stressede hverdag, der er realiteten for de fleste. Omhyggelighed, sans for at udnytte ressourcer på en god måde, medmenneskelig varme. Men

jeg tror ikke, at det er så enkelt. En ægte tante ville naturligvis ikke spilde kræfter på dekorerende in absurdum. Hun ville pynte til det punkt, hvor kagen var appetitlig at se på, ikke længere. Herefter ville hun gå videre med noget vinduespudsning eller lave sund hverdagsmad på rester fra i går. Men jeg bliver nød til at stå ved, at der kan være kvindelig identitet på spil i forbindelse med kager. Hvorfor har så mange kageblogs på nettet lyserød baggrundsfarve? Flæser? Små søde sløjfer? Måske fik vi aldrig udlevet barndommens prinsessedrømme. Kagens erotiske undertoner kobler den naturligt til en forældet sfære, hvor sanselighed og status som konsumobjekt ses som noget kvindeligt. Måske har kagen sin egen hævdvunde æstetik, som måske bare spejler en konvention, som vi ikke ved, om vi skal tage alvorligt længere. Eller? Det er tidstypisk, at vi søger tryghed i en utryk verden ved nostalgiske tilbageblikke. Småkager og kaffeslabberas med sort kaffe er hot blandt de unge. Glem din cafe latte og go retro.

Kagens væsen handler om noget langt mere vidtfavnende end blot kønspolitiske spørgsmål. Kagen er moderne. Køb tyller og silikoneforme til blomster, pulverfarver og flormelis uden stivelse og imponer med dine smukke kreationer. Match eventuelt farvevalg med din tøjstil og din bil hvis du er den type. I hvert fald, bag i din fritid. Det er der ikke noget galt i. Jeg gør det selv, og jeg kan lide det. Er du tilpas passioneret, så kan du leve af det og inspirere andre til deres hobby ved at lave kurser eller sælge kager til dem. Bliv et forbillede og foren dit inderste selv med en mulighed for fast indtægt.

Tv-profilen sagde en ting mere. 'Sødme er også forbundet med dovenskab og slaphed'. Det belyser, at spørgsmålet om, hvor lang tid det egentlig tager at bage en kage, er uvedkommende, Kagen stiller sig uden for tiden. Tilsidesætter egne iboende love, og hæver sig over sine indre modsætninger. Den fornægter den bagendes ar-

bejdsindsats på samme måde, som den heller ikke vedkender sig sin tendens til at fede. Kagen giver os et orgie af smagsoplevelser, farver og tekstur, og skaber et sanseligt nu af nydelse og glemsel. Sådan er kagens magt.

Mine første cakepops

Mine første cupcakes

Ekstra bonus: En lakselagkage min mor lavede. Hendes første (og måske eneste) lakselagkage

*Min første jordbærlagkage med hvid chokolademousse
(Jeg kom til at købe noget forkert chokolade
så i virkeligheden er moussen lysebrun)*

Min første franske macaron

kagearkiv

Min første svenske prinsesselagkage

7 spørgsmål til Elin

Hej

Håber du har det godt!

Jo - jeg skriver til dig, fordi jeg har en soloudstilling i Århus Kunstbygning i Danmark her i foråret. Da jeg selv står for teksten i kataloget, tænkte jeg det kunne være et interessant greb at lade forskellige aktører fra den svenske og danske kunstscene stille hver sit spørgsmål til mig.

Så tænkte jeg på dig, og om du har lyst til at stille et spørgsmål?

Det kan i princippet handle om hvad du vil, men selvfølgelig helst i relation til kunst. Spørgsmålet behøver ikke være specielt tæt knyttet til værkerne på udstillingen. Det kan også handle om, hvordan jeg for eksempel ser på en speciel problemstilling, som du synes er vigtig.

Det kan jo alligevel være rart at vide: Udstillingen kommer til at bestå af et antal videoværker om kaffe, kager, selvrealisering, konsumering, job, drømme og livet.

Håber du har lyst til at medvirke!

Mange hilsener fra

Elin

Gerd Aurell

Kunster og medstifter af galleri Verkligheten, Umeå

***Gerd:** Det lyder spændende med en soloudstilling i Aarhus, jeg ville gerne se den, hvis det ikke havde været så langt væk. Jeg tror, dine værker hænger sammen som puslespilsbrikker på en interessant måde, og at der sker noget, når man samler flere på en udstilling (sådan er det vel altid, men jeg har tænkt på det specielt i forhold til dine værker).*

Hvordan ser du på forholdet mellem kunst og liv (både det daglige liv og det mere eksistentielle)?

***Elin:** Jeg er især optaget af det såkaldt 'almindelige menneskes' hverdagsliv, og hvordan de eksistentielle spørgsmål kommer til udtryk i det dagligdags. På den måde udviser jeg grænsen mellem liv og kunst, også i forhold til min egen praksis, da jeg ofte har brugt mig selv og mine egne erfaringer som udgangspunkt. Man kan sige, at jeg lader mig selv og mine små hverdagsfunderinger blive en slags 'dummy' for hele menneskeheden, en strategi, der på en gang er ydmyg og prætentios. Jeg prøver at skildre menneskets ønske om at finde mening og tryghed i en kaotisk verden, som vi i virkeligheden er for små og ukloge til at kunne forstå til fulde - vores forsøg på at skabe os en egen platform og en selvvalgt identitet midt i det forvirrende daglige trummerum, der udgør den største del af vores tilværelse. Min baggrund med studier af religionsvidenskab er vigtig i sammenhængen. For mig personligt er kunsten meningsskabende, andre finder måske mening i at perfektionere en hobby, udvikling af deres virksomhed eller netop i religiøsitet.*

Anneli Bäckman

Curator, wip:konsthall, Stockholm

***Anneli:** Betragter du din kunst som politisk? Og i så fald, på hvilken måde?*

***Elin:** Ja og nej. Jeg ønsker ikke at lave aktivistisk kunst, forstået på den måde at min værkers præmis ikke er at springe op på barrikaderne og kæmpe for en bestemt holdning. Naturligvis refererer jeg til nogle aktuelle idémæssige strømninger eller modetrends, og på den måde fremstår jeg som politisk, men egentlig bunder mit udgangspunkt først og fremmest i en interesse for sociologi og identitetsdannelse, magtstrukturer og historie. Jeg tror heller ikke på en mulighed for at stille sig uden for systemet. Jeg prøver at forstå min samtid, og min strategi er at udforske de mønstre eller strukturer, vi lever under fra et perspektiv indefra. Jeg påpeger, analyserer, dissekterer og diskuterer, og prøver at finde nye vinkler eller især råbe op om de gamle. Måske bliver min kunst først politisk i det øjeblik, et andet menneske sætter mine udsagn i relation til sine egne holdninger og tanker.*

Susan Hinum

Rektor for kunsthøjskolen på Ærø

***Susan:** Kære Elin. Sidder lige nu og overspiller et gammelt bånd med Albert Mertz og er i den forbindelse faldet over hans rigtigt gode spørgsmål... måske kan du bruge det til noget: 'Albert Mertz grundlæggende idé var, at kunst skulle kunne svare på spørgsmålet, "hvad fanden skal jeg bruge det til", som en almindelig person uden forkundskaber spørger, når vedkommende konfronteres med et kunstværk. Dette var idealet, selvom det ikke altid var praktisk realiserbart. Tanken var, at man som kunstner har en forpligtelse til at påvirke samfundet i en positiv retning. Det handlede kort sagt om, som kunstner at tage et ansvar, for hvilken mening man skabte med sin kunst. Udover selvfølgelig at lave værker der fungerede rent formelt.' (citater Andreas Hansen www.kunstavisen.dk,)*

***Elin:** Jeg tænker, at min kunst langt hen ad vejen giver beskueren noget at identificere sig med. Snarere end at give en rusketur eller chokere giver jeg - tror jeg - folk en oplevelse af 'nåja, det*

kender jeg godt, det minder mig forresten om de og de forhold fra mit eget liv ...’ hvorefter de forhåbentlig begynder at reflektere. Det er en balancegang, at det hele ikke skal blive for feelgood-agtigt, men jeg arbejder bevidst med en underliggende tone af enten sorg og længsel eller en følelse af utilstrækkelighed, som også er dét, der i virkeligheden trigger mine værker i gang for mig. På den måde er mine værker ret pessimistiske, selvom eftertanke jo er en god ting.

Stig Sjölund
Kunstner og tidl. professor ved Konsthögskolan i Umeå/Umeå academy of Fine Arts

***Stig:** Det er let at se, hvordan nordisk populærkultur har influeret dig, måske specifikt 50erne og 60erne, ofte med den såkaldt gode kvinde i centrum. Hvordan stiller du dig til den anden side som for eksempel den amerikanske med burlesque eller vaudeville?*

***Stig:** Hej igen Elin. Jeg har også et svar på mit spørgsmål, hvis du ikke kan komme i tanker om et godt svar. Det er, at du holder på din rolle som husmor og siger, at du ikke ved, hvad jeg hentyder til og synes at det er under din værdighed at svare på. Skam dig etc.*

Elin: Jeg ved ikke hvad du hentyder til, ”skam dig etc....”. Eller nej, jeg ved ikke så meget om de to genrer, som jeg ved om husmoderen som kulturelt ikon. Der eksisterer selvfølgelig en modsætning mellem den kvindelige identitet, der kommer til udtryk i en fræk stoledans og en tækkelig husmoder i færd med at røre i kødgryderne. Samtidig er det netop den performende, på en gang objektgjorte og selviscenesættende attraktive husmoder, jeg har interesseret mig for. Hende der bliver fotograferet som en pinup, og smiler affekteret mod kameraet. Jeg ville lyve, hvis jeg ikke vedkendte mig et erotisk islæt, måske tydeligst i mine tidligste værker (for eksempel i et projekt hvor jeg blandt andet fotograferede mig selv som en

koketterende primadonna i en kabaret, kun iført badehåndklæde).

Jeg har ofte anvendt mig af en satirisk humor i mine projekter sideløbende med interessen for dokumentaren som genre. Igen er det nok den iscenesatte virkelighed, der interesserer mig, satire har jo sit udgangspunkt i noget virkeligt, der karikeres og overdrives, ligesom dokumentaren ikke er sand i den forstand, men også i stor grad er en iscenesættelse. Netop på grund af min vilje til at undersøge strukturer, overdrive og vende på hovedet opstår humoren sommetider som et slags biprodukt.

Jonas Nilsson & Eva Olsson
Curators, art:screen, Örebro

***Jonas & Eva:** Her kommer vores spørgsmål til dig. Inden for samtidskunsten har videoen og det levende billede som kunstform en fremtrædende og vigtig position i dag. Beskriv din personlige relation til denne kunstform, og hvordan du tror, fremtiden kommer til at se ud, dels på et personligt plan og for kunstformen.*

Elin: Den tekniske udvikling af kameraer og en lettere adgang til redigeringsudstyr gør jo, at det i dag er blevet nemt for de fleste at lave video. Måske vil dét at udtrykke sig via film eller video naturligt overtage lidt af den rolle, det skrevne ord har i dag som den mest naturlige kommunikationsform? Jeg er nysgerrig efter, hvad det ville betyde på kunstscenen? Indtil videre betyder udviklingen, at kunstvideos er blevet mere teknisk forfinede se på, både med hensyn til billedkvalitet og kameraføring. På denne måde nærmer kunstvideo sig til en mere traditionel filmæstetik, samtidig med at filmfolk begynder at bruge andre slags kameraer end de traditionelle filmkameraer. Jeg spår, at fremtiden vil byde på øget sammensmeltning mellem de to brancher. Jeg mener også, at videokunst må forholde sig til den udvikling, der sker af konventioner og teori også indenfor an-

dre områder, der arbejder med levende billeder, for eksempel reklame-TV, kommerciel film og videobloggs.

Min tilgang til mediet er hovedsageligt fortællende: Det talte ord fylder meget og redigeringsprocessen minder om den måde, jeg arbejder på, når jeg skriver. Jeg går mere op i dramaturgi og fortælleteknik end mange andre videokunstnere, men arbejder på den anden side mere løst med dramaturgien end mange indenfor den egentlige filmbranche. Samtidigt arbejder jeg også med rytmicitet i klipningen eller lader min fysiske fornemmelse styre ved f.eks. at lade min vejtrækning danne udgangspunkt i dele af klippeprocessen. Jeg har en fornemmelse af, at mine værker er ved at udkrystallisere sig i to forskellige greb: - Et hvor jeg nærmer mig et dokumentaristisk format, der passer lige så godt i en filmsammenhæng (på festivaler og i TV) som på kunstscenen og dermed bliver lidt ’pænere’ i billedæstetik og lyd kvalitet – og et hvor jeg arbejder mere fragmentarisk og eksperimenterende, og går mere væk fra en fortælling i traditionel forstand.

Rasmus Albertsen
Videokunstner

***Rasmus:** Hej Elin, tak for din mail om spørgsmål til dig. Du skriver jo, at det kan være et spørgsmål, der tager en problemstilling op, som jeg synes er vigtig... Derfor vil jeg gerne, med udgangspunkt i min egen praksis som videokunstner, spørge hvor vigtig du mener billedkvalitet, kameraføring etc. er, for at en video kan betragtes som et såkaldt ”godt værk”?*

Elin: Jeg bliver personligt irriteret på videos, hvor en konventionel eller smuk HD-billedkvalitet har taget overhånd i forhold til det indholdsmæssige, og hvor det er vigtigere, at det ser godt ud, end hvad det egentlig tilfører dét man (eventuelt!) har på hjerte. Derfor har jeg bevidst arbejdet med et meget rå udtryk i nogle af mine værker. Til gen-

gæld er jeg meget perfektionistisk omkring klipningen, og kan også blive helt opkørt ved tanken om at have glemt et komma et sted i en undertekst.

Roland Spolander
Præfekt, Konsthögskolan i Umeå/Umeå Academy of Fine Arts

***Roland:** Det mest almindelige spørgsmål vil jeg stille: Hvordan har Du haft det på jobbet i dag???*

Elin: Jeg har haft det godt, tror jeg. Jeg har spist et helt stykke lagkage for rullende kamera og fik lidt ondt i ryggen på grund af min siddestilling, og det var faktisk ikke nogen særlig lækker kage, så jeg fik lidt kvalme undervejs. Jeg håber ikke, det kan ses. Det følte okay nok ellers. Jeg har også drukket en masse kaffe, noget af det gammelt, koldt og uden mælk, resten friskbrygget.

Artiklen er delvist oversat fra svensk

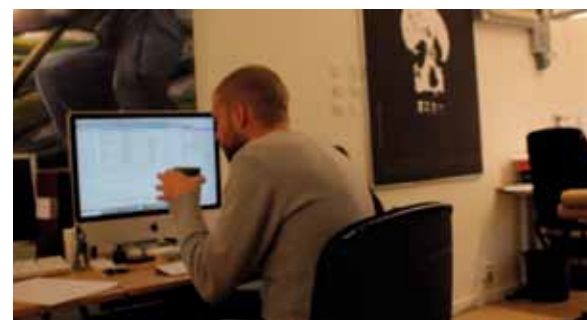
Kaffe på jobbet

- et dokumentarprojekt

Skal din kaffe være sort, med fløde, mælk eller sukker? Drikker du kaffe? Billedet af kaffekoppen på skrivebordet ved siden af tastaturet bruges efterhånden både i nyhedsmedia og indenfor reklame som en illustration af begreppet 'at arbejde'. Med rette – intet andet levnedsmiddel konsumeres med lige så stor konsekvens som kaffe på samtlige arbejdspladser uanset profession. Gennem et fokus på kaffens rolle i arbejdslivet udforsker filmen problemstillinger om forholdet til job og kollegaer: Det sociale spil, magtrelationer, solidaritet og udenforskab. Attituden til dét at gøre sin pligt og passe sine arbejdsopgaver. Hvad man synes om kaffen på sit arbejde, og hvor mange kopper man behøver for at komme igennem sin arbejdsdag, siger ikke bare noget om smagspræferencer og afhængighed af koffein, men måske i ligeså høj grad noget om hvorvidt man trives, og hvor træt eller stresset man føler sig. Hvem der vasker op efter hvem, kan sige meget hierarkiet. I filmen opnår kaffedrikning en nærmest symbolsk mening som repræsentant for arbejdslivet i sig selv.

Interviewspørgsmål til Kaffe på Jobbet

- Har I en kaffekasse på jobbet?
- Hvordan fungerer den?
- Er den retfærdig?
- Er du tilfreds?
- Hvem er ansvarlig for kaffekassen? Hvor meget arbejde indebærer det?
- Hvis I ikke har en fælles kaffeordning, hvordan fordeler I så udgifterne?
- Er der hyggeligt i personalefaciliteterne? Har I nogle?
- Sidder du hellere foran din computer end i personalekøkkenet?
- Holder du pause mens du drikker din kaffe, eller drikker du mens du arbejder?
- Har du dit eget krus?
- Hvor mange kopper skal du have på en normal dag?
- Hvordan ser din dag ud, hvis der mangler kaffe eller mælken er sluppet op?
- Hvor mange kopper kaffe kan du nå på et planlægningsmøde af normal længde?
- Mødes I omkring kaffepausen og taler privat?
- Hvad betyder det for dig i hverdagen at kunne tænke på muligheden for en eventuel kaffepause?
- Havner du uden for fællesskabet, fordi du ikke er kaffedrikker?
- Hvem tager opvasken?
- Hvem kommer med kaffe til hvem?
- Er der kage om fredagen?
- Kan du arbejde uden kaffe?

Hvilken type mokka kaffe er du?

Test dig selv!

1) Du er til jobsamtale og din nye potentielle chef tilbyder dig en kop kaffe, og du kan se, at der hverken er mælk eller sukker. Hvad gør du?

- A. Jeg siger selvfølgelig ja tak. Jeg elsker sort kaffe.
- B. Jeg vil gerne gøre et godt indtryk. Jeg siger ja tak, selvom jeg ikke kan fordrage kaffe uden mælk. Mens jeg nipper til min sure kaffe, smiler jeg venligt og håber, at jeg ikke kommer til at spilde.
- C. Jeg beder om mælk og sukker, og chefen må af sted og hente det. Jeg er da ligeglad, min kaffe skal være perfekt.
- D. Jeg takker nej. Jeg drikker kun grøn urtethe.

2) Du har lige købt en dejlig dampende take-away kaffe og nu kommer din bus, hvor det jo er forbudt at have drikkevarer med. Hvad gør du?

- A. Jeg stiller mig bagerst i køen og bæller min kaffe, så hurtigt jeg kan, inden jeg står på bussen. Jeg vil ikke lade min kaffe gå til spilde.
- B. Jeg prøver diskret at gemme mit papkrus i håndtasken og håber på, det ikke vælter ud over mine ting. Inde i bussen prøver jeg at sippe af kruset uden at blive opdaget, men gemmer det meste af min nu kolde kaffe til jeg skal af igen.
- C. Jeg går da bare ind med min kaffe i hånden. Hvis jeg bare ser selvbevidst nok ud, siger chaufføren sikkert ikke noget.
- D. Jeg ville aldrig købe take-away kaffe.

3) Hvilke typer af udstyr har du til at brygge kaffe i hjemmet?

- A. Min elskede kaffemaskine fra 1984 virker heldigvis stadig. Jeg kan ikke finde låget til kanden længere, men det gør ikke noget, for jeg drikker alligevel min kaffe rigtig hurtigt.
- B. Jeg har kun pulverkaffe, det er nemmest, hurtigst og billigst.
- C. Jeg har både en elektrisk kværn til at male bønner, min egen espresso maskine, shotkande og ståltamper. Jeg øver mig hver dag på at lave hjerter og blade i mælkeskum, så jeg kan vinde det næste mesterskab i latte-art.
- D. Jeg har en stempelkande og økologisk fairtrade kaffe, men det kommer kun frem, når vi får gæster.

Flest A. Du er en god solid kop sort brygkaffe, bundærlig men også afhængig af kaffen for at overhovedet kunne komme op om morgenen.

Flest B. Du er en trendy kaffe latte på vej til at blive utrendy. Du følger hellere med strømmen end stiller dine egne betingelser, for i virkeligheden vil du bare gerne have fred og ro og vil ikke risikere problemer.

Flest C. Du er Blue Java Espresso Macchiato. En vaskeægte kaffeconnoisseur, der imponerer andre med din viden om kaffeplantager og din evne til at leve det gode liv.

Flest D. Du er helt sikkert en eller anden grøn biodynamisk the. Måske har du de forkerte smagsløg. Eller også vil du bare gerne undgå koffeinafhængighed for en sundere og mere energisk tilværelse.

Lige mange A, B C, eller D. Hvis du har lige mange af hver bogstav, er du en kompleks og sammensat person og mønsterbryder. Hvorvidt det er godt eller skidt kommer lidt an på din årsindkomst og din journal hos lægen.

Elin Maria Bruun-Nystedt

Født 1979

Uddannet billedkunstner ved
Konsthögskolan i Umeå/
Umeå Academy of Fine Arts, 2008-2011

Bor og arbejder i Stockholm, Sverige

www.elinbruun-nystedt.net

elin.bruun.nystedt@gmail.com

Tak til: Alle jer der hjælpsomt har medvirket
i mine interviews, og ikke mindst alle jer,
der har sendt spørgsmål til kataloget.

En særlig tak til Rasmus Albertsen for
fotografering og videooptagelser,
og tak til hele min familie for en
helhjertet opbakning og støtte
ud over det sædvanlige.

Solo12

Elin Maria Bruun-Nystedt

1. april – 29. april 2012

Århus Kunstbygning
J.M. Mørksgade 13
DK – 8000 Aarhus C
www.kp-spring.dk

Solo12 er arrangeret af bestyrelsen for
Kunstnernes Påskeudstilling:
Marianne Markvad (formand)
Anne Katrine Graah Rasmussen
Lasse Kaae Christoffersen
Preben Mørup
Mikkel Svane Kristensen
Pernille Hauge Reitz (suppleant)
Kristen Forster (suppleant)

Forretningsfører: Ole C Hansen

Layout: Iben West og Elin Maria Bruun-Nystedt.
Fotos og video: Elin Maria Bruun-Nystedt og Rasmus Albertsen
Tekstbidrag og spørgsmål: Elin Maria Bruun-Nystedt,
Gerd Aurell, Anneli Bäckman, Susan Hinum,
Stig Sjölund, Jonas Nilsson & Eva Olsson,
Rasmus Albertsen og Roland Spolander.
Korrektur: Lone Manicus
Tryk: Zeuner Grafisk

Solo12 er støttet af
Aarhus Kommunes Kulturudviklingspulje

ISBN 978-87-993530-6-4

SOL012